

РАЙЧО ГЪНЧЕВ - БАГАТУР



в Стара планина”.

Райчо Гънчев е професионален организатор на експедиции в България и по света – Сибир, Юкон, Британска колумбия, Тян шан, Алтай, Кавказ, Карпатите, Усурийската тайга. Изследовател на архаичната ловна култура на автохтонните племена и народи, и крупната хищна фауна на балканите – мечка, вълк и др. Доктор на науките по етология и управление на дивите популации, с над 200 научни и научно- популярни студии на тази тематика.

Писател с издадени 20 книги и стихосбирки – между които – *„Ехо от шаманския тъпан”*, *„Българинът и лова”*, *„В сянката на Беркута”*, *„Мечката”*, *„Багатур – мечът на сътворението”* и *„Багатур – мечът на силата”*, *„Дивите животни и птици в митологично обредната система на древните траки и прабългари”*, *„Шепота на планината”*. Автор и продуцент на над 50 филма за дивата фауна на високите планини в България и по света, както и на редица предавания в ТВ – *„Ловни пътеки”*; *„Древен път”*; *„Пътят на мечка”* – общо над 450 предавания в ТВ 1, ТВ „Скат” и „Булсатком”.

Пътешественик с конни експедиции по пътя на древните българи през Алтай, Казахстан, Киргизия, Азербайджан, Балканите. Участник в няколко исторически филмови продукции като каскадьор и актьор – *„Дякон Левски”*; *„Воевода”*; *„Дамасцена”*; *„Пътят на мечка”*.

Създател на Прабългарска школа за оцеляване „Бага-Тур” чиято методика възпитава подрастващите в практически умения и уважение към древната ценностна система на предците – езда, стрелба с лък от кон, работа с традиционни оръжия, ритуалика и празнична система, обичаи и социален порядък. Автор е и на демонстрационен историко-художествен спектакъл „Багатур” с над 300 изяви в България и десетки такива по света – Австрия, Унгария, Казахстан, Турция, Корея, Румъния, Киргизия. Изгражда елитни „прабългарски воини”, които печелят често първи места и престижни награди на мреждународни турнири по традиционни бойни умения – стрелба с лък от кон, историческа фехтовка, джигитовка, участия в древни конни игри.

Автор на аудио-визуален албум под надслов „Айде холан брей” – 10 броя баладични сказания и песни за легендарни войводи от хайдушките времена на Балканите. При създаването му увлича в тази идея десетки хайдушки сдружения от страната, ентусиасти и организации.

Наред със десетките научни и научно популярни публикации на ловна и екотематика Гънчев се изкушава от художествено пресъздаване на своите познания и преживелици в природата. Пише в редица специализирани списания и вестници. Така се появяват и първите му книги с разкази – „Мечката”- 1994 г; „Вълче ехо” – 1996 г; „Лов под върховете”-2000 г; „При рода” – 2003 г, а преди тях и стихосбирката му „Шепота на планината”-1992 г. В последствие издава още три стихосбирки посветени на дивия свят и съдбовността на българина през времената: „Окото на коня”-1997 г, „Зли връх” – 1999 г и „По друмищата”-2007 г.

Първите отзиви му дават куража да се впусне в художествени интерпретации и философски разсъждения относно архаичното отношение на предците ни към природата и дивите твари в нея : „Ехо от шаманския тъпан” и „Българинът и лова” през 2002 г, „Вълкашините-свещените кучета на предците ни”-2011 г. Издава и уникална книга с автентични събития-разкази за сблъсъка между човешката инвазия към последните късчета дива природа и върховния хищник на европейската фауна – мечката: „От мечка ремък”-2009 г. Пропътувал всички континенти в ловни експедиции Гънчев издава пътеписите си под заглавието ”В сянката на беркута”-2011 г.

Като създател и ръководител на СНЦ- Прабългарска школа за оцеляване „Багатур”, Гънчев се впуска в историко фантастичния жанр с една стратегически запланувана от него трилогия под надслов „Пътя на меча”. Първата част „Багатур-мечът на сътворението” – 2008 г и втората „Багатур-мечът на силата”-2016 г вече са факт. Работи по третата част, а междуременно издава и петата си стихосбирка „Еленов стон сред залеза умира”-2014 г.

проф. ИЛИЯ ДИМИТРОВ - ЛАСКАР



Проф. Илия Димитров е роден на 04.08. 1938 г. в село Ласкар, община Плевен. Завършил е „Зоотехника“ (1963 г.) във Висшия селскостопански институт в гр. София.

Работи като зооинженер, селекционер и научен сътрудник (1963-1973 г.) в Добруджанския земеделски институт. За селекционираното от него стадо за мериносова вълна е награден със „златен орден“ – (9,4 kg вълнодобив). За него селекцията е съчетаване на красивото с полезното. Посвещава дейността си в тънкорунното и месодайно направление в овцевъдството, а в коневъдството за утвърждаване на Руския рисак у нас. От 1973 г. е в Земеделския институт – гр. Стара Загора, като научен сътрудник. Научната си дейност посвещава на интродукцията на френската месодайна порода Ил дьо Франс (над 51 години), на която е главен селекционер и до сега; както и създаването на

синтетични многоплодни хибридни форми овце. Разработва методика за селекционни програми и индексни системи за оценка на селекцията.

В Тракийския университет работи от 1984 г. до пенсионирането си през 2007 г., а като професор от 1990 г.

Заемани длъжности: Ръководител секция „Селекция и хибридизация“ (1977-1986 г.), Научен секретар и Зам. Директор (1978-1986 г.), Зам. Ректор на ВИЗВМ (1993 г.). Дългогодишен член е на Научни съвети, рецензент, ръководител на аспиранти, дипломанти и специализанти.

Награди за „научна дейност“: „За високи научни постижения“ на името на академик Стефан Куманов и Съюза на учените, клон Стара Загора.

Участвал е в множество международни конгреси и научни конференции у нас и в чужбина, както и на експертно ниво в международни комисии по селекция. Бил е член на редакционни колегии на научни и научно популярни списания по животновъдство.

Научни степени и звания:

„Доктор“ (1974 г.), „Доктор на аграрните науки“ (1989 г.), професор (1990 г.).

Удостоен е с почетните звания – „Професор Емеритус“ (2003 г.) и „Доктор Хонорис Кауза“ (2018 г.) при Тракийски университет.

Пише и рисува: Автор е на 9 стихосбирки, сборници от разкази, есета и новели. Негови стихове са отпечатани в Торонто, Канада, заедно с тези на Добри Чинтулов и Дамян Дамянов. Интересна интерпретация получава от БАН за литературната проза, посветена от „Демост тракийски“ – Сефт Ш. Организира честване за 90 и 100-годишнини на своя професор Димитър Димов, за творчеството, за които издава две книги (за 100 и 110-годишнината му).

Професор Илия Димитров се ръководи от принципа, че един Университет е не само място, от където се получава диплома за професионална специалност, а място където трябва да се докоснем и до духовното творчество на нацията.

Организира и извършва реставрирането на стенописите в Тракийския университет, реставрира експонатите и устройва музея на коня и царските каляски свързани с историята на III Българско царство, създава музей на Аграрното образование и български бит.

Като техен уредник представя българската история, култура и изкуство пред гости от цялата страна и чужбина – от Япония до САЩ.

Изкушен от четката, като рисувач има над 20 самостоятелни изложби, от които 2 в залата на Съюза на учените – гр. Стара Загора. До преди 4 години е редовен участник в общите художествени изложби на града ни. Създал е и постоянно действаща художествена галерия „Ласкар“ (2015 г.) в Тракийския университет, в която са изложени над 140 негови творби и лична колекция с висока художествена стойност на най-големи наши творци (Владимир Димитров Майстора, Дечко Узунов, Светлин Русев – печатни фото копия, репродукции), които е дарил на Университета. Негово дарение са и медни пластики на Левски и Ботев, на проф. Димитър Димов и проф. Митко Гогошев (СУ) – човекът с най-голям принос за създаването на Тракийския университет.

И до сега професор Димитров продължава да работи със студенти изкушени от писаното слово, четката и фото апарата. Редактира техни стихове, есета. Устройвал е техни изложби (Кино фото клуб – Стара Загора). Някои от тях вече са минали през докторантури, друг е изявен преparator, има и реализирали се като архитекти. Устройва фотоизложби, свои и на колегите си по различни поводи.

Дългогодишен редактор е на прозата на сп. „Птици в нощта“, и до сега продължава да сътрудничи в списанието със свои разкази, есета и картини.

Професор Илия Димитров е дългогодишен член на Съюза на учените – клон Стара Загора, член на ръководството му в периода на председателството на проф. Христо Кръстанов, на научния му съвет.

С много любов професор Димитров се отнася към духовното докосване на повечето хора до стойностните неща – негова идея е реализирания християнски храм в Тракийския университет, един от първите инициатори е за изграждането на парк „Артилерийски“ в града ни. Вярва, че човек докато е на тази земя трябва да работи за реализиране на мечтите си; да остави нещо за другите. С егоизъм и алчност животът е обречен. Това, което дариш на другите е твое, то остава ...